

[Formanden]

Forslag til folketingsbeslutning om beslutningsprocedure ved etablering af uranpilotanlæg m.v. på Risø.

(Beslutningsforslag nr. B 52).

Medlemmer af folketinget Rahbæk Møller (SF), Hanne Engberg (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om EFs 1. livsforsikringsdirektiv.

(Beslutningsforslag nr. B 53).

Medlemmer af folketinget Ernst Schmidt (FP), Arentoft (FP), Pilgaard Andersen (FP), Dohrmann (FP), Ove Jensen (FP), Askjær Jørgensen (FP), Lawaetz (FP), Tang Sørensen (FP) og Thorndahl (FP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om etableringsmuligheder for nye virksomheder i ikke-udnyttede landbrugsbygninger m.v.

(Beslutningsforslag nr. B 54).

I skrivelse af 7. januar meddeler arbejdsministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, så vidt muligt torsdag den 22. januar 1981 at give folketinget en skriftlig

Redegørelse om beskæftigelsessituationen og de initiativer, som regeringen agter at tage for at bekæmpe arbejdsløsheden.

(Redegørelse nr. IV).

Medlemmer af folketinget Lilli Gyldenkilde (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker at tage den af dem stillede forespørgsel til statsministeren om arbejdsløsheden (foresp. nr. 19) tilbage. Forespørgslen er hermed bortfaldet.

Fra folketingets ombudsmand er modtaget følgende skrivelse dateret den 19. december 1980:

»Da jeg i dag er udnævnt til professor ved Københavns Universitet med tiltræden den 1. juli 1981, anmoder jeg hermed om – med virkning fra samme dato – at blive afskediget fra stillingen som folketingets ombudsmand, jfr. herved ombudsmandslovens § 13, stk. 1.

(sign.) Nordskov Nielsen«

Herefter vil retsudvalget i henhold til forretningsordenens § 7, stk. 1, nr. 18, gøre indstilling om valg af ny ombudsmand.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Pilgaard Andersen (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Tvangsfjernelse).

(Lovforslag nr. L 113).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Glistrup (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om mildnelser af kapitalvindingskatten.

(Lovforslag nr. L 114).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets bemærkninger.

Tyroll (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove. (Ophævelse af kommunernes lønningsnævn).

(Lovforslag nr. L 115).

De offentligt ansatte er blevet hårdt ramt af lønefterslæb som en følge af de stive lønsystemer, de er underlagt, hvad enten der er tale om tjenestemænd, der er frataget aktionsretten, eller det er overenskomstansatte, der er underlagt det lønpolitiske jerngreb fra kommunernes lønningsnævn. Lønefterslæbet er forstærket af de seneste tre overenskomstdiktater på stribe og vil fortsat blive det, hvis regeringens målsætning for de offentligt ansattes lønudvikling bærer igennem.

På baggrund af disse realiteter forstår man de udtalelser, som forkvinden for FTF, Kirsten Stallknecht, kom med i en fjernsynssendelse i efteråret 1980:

»Det, der er det farlige – og det er jeg jo ikke ene om at synes – det er jo den afsmitning, Glistrupbevægelsen har haft for de andre partiers holdning til de offentligt ansatte.

[Tyroll]

«Og det er meget ubehageligt for offentligt ansatte at se sig selv til stadighed ligesom beskrevet som nogen, der er gevaldig velbjærgede. Når man tænker på, at en gennemsnitslønnings i det område, jeg repræsenterer, ligger på 108-110.000 kr., så er de jo ikke voldsomt velbjærgede, hvis man sammenligner med så mange andre grupper i samfundet.»

På spørgsmålet om, hvad det var for parti, hun sigtede til, svarede Kirsten Stallnecht:

«Ja, det er for mig at se både de borgerlige partier i folketinget, men også socialdemokratiet har været efter de offentligt ansatte. De giver til kende nu, at de har en vis sympati for de offentligt ansatte, og den sympati skal vi så se om de har noget at have i, når vi når frem til 1. april 1981.»

Intet tyder på, at socialdemokratiet har noget at have sympatien i. »Budgetredegørelse 80« taler direkte mod, at de offentligt ansatte skulle få noget særligt ved overenskomstafslutningen i 1981, og flere ministre er ligeledes kommet med særdeles håndfaste udtalelser i den retning. Der gives ikke engang udsigt til, at lønefterslæbet kan indhentes.

Dette lovforslag tilsigter at fjerne en del af de forhindringer for lønbevægelser, der forårsager lønefterslæbenes fremkomst – her for de kommunalt ansatte. Gennem en nedlæggelse af kommunernes lønningsnævn skal der skabes muligheder for, at de kommunalt ansatte kan sikre sig, at deres lønninger følger med lønudviklingen i øvrigt, og at de selv kan bidrage til en forbedring af lønarbejdernes forhold fremfor at være afhængige af andres aktiviteter som ved taktreguleringsordninger alene. Kommunernes lønningsnævn er blevet udviklet til et stærkt centralistisk lønpolitisk kontrolorgan vendt mod de faglige organisationer. Derfor har flere af disse da også markeret deres modstand imod dette organ og krævet dets indflydelse ophævet.

Margrete Auken (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om beslutningsprocedure ved etablering af uranpilotanlæg m. v. på Risø.

(Beslutningsforslag nr. B 52).

Da planerne om indførelse af atomkraft i Danmark i begyndelsen af 1970'erne blev aktuelle, rejste der sig en efterhånden meget bred folkelig kritik, ikke alene af atomkraften, men også af den meget lemfældige lovgivning, man havde omkring anlæggelsen af sådanne værker, af affaldspladser og hvad andet, der fulgte med.

Denne kritik blev kendt berettiget af et stort flertal af folketinget, uanset om medlemmerne ønskede atomkraft eller ej. Det afstedkom lov nr. 244 af 12. maj 1976, som ikke blev sat i kraft, da loven også indeholdt bestemmelser om atomkraft i Danmark, en beslutning, som ikke var og ikke er truffet. Loven skulle derfor sættes i kraft med en særlig ikrafttrædelseslov, der i påkommende tilfælde kunne komme til folkeafstemning. Når man alligevel lagde et stort arbejde i 1976-loven, skyldtes det jo, at man under alle omstændigheder ville sikre en forsvarlig og demokratisk procedure, som også skulle gælde andre anlæg. Som det fremgår af bemærkningerne til dette beslutningsforslag, forsikrede regeringen, at man ikke ville anvende den forældede lov til nye anlæg. Ritt Bjerregaard (Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 588-589): »Lovforslaget skal afløse den gældende lov om nukleare anlæg fra 1962, og da den lov rummer en utilfredsstillende procedure for behandling af *de ansøgnings, der kan komme på tale*, er det, som tidligere fremhævet, regeringens hensigt ikke at give tilladelse til opførelse af *atomkraftværker og andre anlæg*, før en ny lov herom er vedtaget.« (Forslagsstillernes fremhævelser).

Vi skulle altså være rolige. Imidlertid er der på Risø igangsat et meget stort projekt, der formelt er et forskningsprojekt omkring udvindingen af uran i Grønland, men som reelt og erkendt tager sigte på en egentlig kommerciel udnyttelse af uranet i Grønland. Risø har fået en bevilling på ca. 40 mill. kr., hvilket er ganske mange penge selv for Risø, og en stor del af de begrænsede midler, der er afsat til energiforskning.

I et svar på et spørgsmål om dette har miljøministeren klart erkendt, at hvis 1976-loven skulle følges, hørte anlægget herunder og